

Paskutinė Pompėjos diena

muzika V.Kernagio
žodžiai Vl.Šimkaus

♩ = 140

Am

Kaip šian - dien pri - si - me - nu vi - są tą die - ną... Sve -
- si sal - du - my - nų man pri - ne - šė gau - siai, o

Piano

mf

D7

- čių su - si - rin - ko, a - tē - jo dė - die - nē. Mes, aiš - ku, ne - bu - vom tur - tin -
dē - dē vis šau - kē „pa - gau - siu pa - gau - siu“, kol tē - vas dir - žu už - si - mo

G

E7

- ga šei - ma, bet mė - go kom - pa - ni - ją ma - no ma - ma. Vi -
- jo: „*Vy - tuk! Tu per - ši - lęs vi - sas. Ga - na. Ne - be - dūk.“ Bet

riteraštyje - „Vaduk!“

šiaip aš bu vau nu-my-lė - ti-nis tė - čio: kar - tu prie Ve-zu-vi-jaus rink-
dė - dė vi - si pa - ži - no - jo Pom-pė - joj - nuo am-žiu ne-bu-vo ge-res -

- ti a-vie - čiu, kar - tu-meš-ke-rio - ti, gry-bau - ti - kar - tu... O
- nio ke-pė - jo. Pas-kum gi, kai mies-tą ap-sė - mē la - va, dau-

dir - žą te - pa - ė - mē sy - kį ar du. O - čiai ap-gir-tė - jo, bur-no-
-giau jo su-tikt ne-be-te - ko. Tai va. Sve-

- jo se-na - tą. Bet aš te-tu-rė-jau vos ket - ver - tą me - tą, ne

G E7

vis - ka, su - pran - ta - ma, ir su - pra - tau. Be to, sal - du - my - nu per daug

Am

pri - kir - tau. Ap - te - mo pa - dan - gè - nei sau - lès, nei mè - ne - sio, tik

D7 G

nie - kas, at - si - me - nu, ne - krei - pè dè - me - sio. Ki - bau į si - jo - ną kil - min -

E7

- gos vieš - nios. Pas - kum ka - žin kas kad su - gaus, kad su - šniokš!

♩ = 69

Am G F E7

Džiu - gu, kad is - to - ri - jos ra - tai sku - bè - jo, kad

Am G F E7 Am G F

mies - tai nau - ji - di - des - ni už Pom - pė - ją, kad au - ga kar - ta lai - min - ges - nè už

E7 F E7 A7 rit.

mus, ir sta - to Laz - dy - nuos di - din - gus na - mus! O - JÈ!..

*Kaip šiandien prisimenu visą tą dieną...
Svečių susirinko, atėjo dėdienė,
Mes, aišku, nebuvom turtinga šeima,
bet mėgo kompaniją mano mama.*

*Visi saldumynų man prinešė gausiai,
o dėdė vis šaukė „pagausiupagausiu“,
kol tėvas diržu užsimojo: „Vytuk!
Tu peršilęs visas. Gana! Nebedūk.“*

*Bet šiaip aš buvau numylėtinis tėčio:
kartu prie Vezuvijaus rinkti aviečių,
kartu - meškerioti, grybauti - kartu...
O diržą tepaėmė sykį ar du.*

*O dėdė visi pažinojo Pompėjoj -
nuo amžių nebuvo geresnio kepėjo.
Paskum gi, kai miestą apsėmė lava,
daugiau jo sutikt nebeteko. Tai va.*

*Svečiai apgirtėjo, burnojo senatą.
Bet aš teturėjau tik vos ketvertą metų,
ne viską, suprantama, ir supratau.
Be to, saldumynų per daug prikirtau.*

*Aptemo padangė - nei saulės, nei mėnesio,
tik niekas, atsimenu, nekreipė dėmesio.
Kibau į sijoną kilmingos viešnios.
Paskum kažin kas kad sugaus, kad sušniokš!*

*Džiugu, kad istorijos ratai skubėjo,
kad miestai nauji - didesni už Pompėją,
kad auge karta, laimingesnė už mus,
ir stato Lazdynuos didingus namus. - O - JĖ!..*